

РЕШЕНИЕ

№ 1508

гр. София, 08.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 14-ТИ ГРАЖДАНСКИ, в публично заседание на двадесет и девети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ася Събева

Членове: Кристина Филипова
Даниела Христова

при участието на секретаря Нина Ш. Вьонг Методиева
като разгледа докладваното от Ася Събева Въззивно гражданско дело № 20221000501820 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК.

С решение № 261264 от 11.04.2022г. постановено по гр.д. № 733/2020г. по описа на СГС, ГО, 11 състав, е частично уважен иск с правно основание чл.432 КЗ вр.чл.52 ЗЗД, като „ЗАД АРМЕЕЦ" АД, е осъден да плати в полза на С. И. Л. сумата от 25 000 лв., представляващи застрахователно обезщетение за претърпени неимуществени вреди, настъпили при ПТП на 03.07.2019г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 04.11.2019г. до окончателното плащане, както и разноски в размер на 307 лв. на основание чл. 78, ал. 1 ГПК .

Със същото решение е отхвърлен искът за неимуществените вреди за разликата над 25 000 лв. до пълния размер на претендираното обезщетение от 35 000 лв., като неоснователен в тази част.

Присъдени са разноски, като „ЗАД АРМЕЕЦ" АД са осъдени да заплатят в полза на адв. Я. Д. Д. на основание чл. 78, ал.1 ГПК вр.чл.38 ал.2 ЗАдв. адвокатско възнаграждение съразмерно с уважената частта от исковете - в размер на 1128,57 лв., а по сметка на СГС д.т. съразмерно с уважената част от иска в размер на 1000 лева.

По компенсация С. И. Л. е осъден да заплати в полза на „ЗАД АРМЕЕЦ" АД, на основание чл.78 ал. 3 ГПК сумата от 105.72 - разноски за първоинстанционното разглеждане на делото.

В срока по чл.259 ГПК срещу решението са депозирани две въззивни жалби и от

двете страни по делото.

Жалбоподателят-ищец С. И. Л. оспорва решението в неговата отхвърлителна част за разликата над 25 000 лв. до 35 000 лв. и моли съда да увеличи размера на присъденото обезщетение. Посочва, че по делото е доказано пълно и главно, че в резултат на процесното ПТП, е претърпял телесни увреждания с висок интензитет на болка, като през възстановителния период търпял силни болки и страдания през първия един месец след инцидента, като възстановителният период по зарастване на счупената ключица и ребро са отнели период от 2-3 месеца. От проведения личен преглед вещото лице е установило, че ключицата не е зараснала правилно и обемът на движение не е напълно възстановен. От показанията на св. Л се доказва, че синът ѝ бил на легло, когато го видяла, с болки при дишане и в ръката, като го боляло и цялото тяло от натъртвания, охлузвания и подутини. Посочва, че ключицата е зараснала накриво, че синът ѝ имал нужда от съдействие в битов план и не е ходил на работа три месеца, спрял да кара колело и да спортува, което го подтиснало психически. Затова определеното от СГС обезщетение в размер на 25 000 лева не съответства на характера, степента и интензитета на претърпените болки и страдания и е силно занижено спрямо 2019г., не отговаря на принципа за справедливост по чл.52 ЗЗД и само частично компенсира болките и страданията, както и последиците от претърпените увреждания. Намира за правилен извода на съда за липсата на съпричиняване от страна на пострадалия, тъй като ПТП е настъпило изцяло по вина на водача на л.а. В разрез с разпоредбите на ЗДвП той е предприел забранена маневра, като е завил наляво преминавайки през непрекъснатата разделителна линия, забраняваща това движение на водачите на МПС. По този начин е отнето предимството на спускащият се по пътното платно велосипедист, който макар и да се е опитал да заобиколи спрелият автомобил е последвал удар. Велосипедистът до последно не е знаел дали л.а. няма да се прибере в гаража и да освободи платното за движение, което е логичния завършек на предприетата неправилна маневра от страна на водача на л.а. Мазда СХ 5. За да заобиколи автомобила, който видно от представените снимки, е заемал цялото платно за движение, водачът на велосипеда е трябвало да премине в съседната лента за движение, където са приминавали автомобили (съгласно свидетелските показания) и реално да постави живота си в риск от опасност от сблъсък с друг спускащ се в същата посока на движение л.а. Поведението на велосипедиста е правомерно и съобразено с пътната обстановка и единствено поведението на водача на МПС е довело до настъпване на пътния инцидент. Претендира разноски.

Жалбоподателят-ответник „ЗАД АРМЕЕЦ" АД, гр.София оспорва решението в неговата осъдителна част - за разликата над 7000 лв. до 25 000 лв. обезщетение за неимуществени вреди и моли съда да го отмени в тази му част и да отхвърли претенцията в тази част. Посочва, че определената от съда като справедлива сума не е адекватна и съразмерна с претърпените от ищеца болки и страдания. Присъденото обезщетение е в разрез с принципа за справедливостта, социално-икономическата обстановка в страната към 2019г., както и установената съдебна практика. Счита, че справедливият размер на търпените и доказани в процеса действителни вреди се равнява на сума от порядъка на 7 000

лв. обезщетение за неимуществени вреди. Изтъква, че за да приеме, че исковата претенция за претърпени неимуществени вреди е доказана, съдът е възприел, че изключителна вина за настъпване на ПТП има застрахованият при ответника водач, поради противоправното си поведение, като не са налице предпоставките по чл.51 ал.2 ЗЗД, който извод намира за неверен и необоснован, тъй като е основан единствено на приетите в последното о.с.з. фотоснимки. По делото няма данни, установяващи, че същите са изготвени, веднага след настъпване на събитието, т.е., че разположението на автомобила върху пътното платно в момента на удара е такова, каквото е заснето. От друга страна, изводът на съда е основан на недопустими доказателства, каквито са фотоснимките. Липсата на оспорване по приемането им не валидира същите като допустими. Именно с кредитирането на снимковия материал, съдът е обосновал наличие на противоречие със свидетелските показания на св.С. относно времето, в което л.а. е престоявал, преди да настъпи ударът с велосипедиста, както и за разположението на автомобила върху пътното платно. Водачът С. също потвърждава, че автомобилът е бил в покой известно време, преди да настъпи ударът. Предвид това, както и заключението на вещото лице, че при престой повече от 3 сек., велосипедистът е могъл да предотврати удара, като спре, обосновават извод, че съдът неправилно е приел възражението по чл.51 ал.2 ЗЗД за недоказано. Отделно от това и независимо дали автомобилът е престоявал и с каква част от дължината си е заемал дясната лента на пътното платно, ищецът е могъл да заобиколи автомобила, и така да избегне удара. Независимо дали е установено, че водачът на л.а. в нарушение на въведена забрана е предприел маневра за завиване наляво, автомобилът е бил видимо препятствие, което ищецът, при проявена грижа, е могъл да възприеме и избегне. Счита, че моментът на възникване на опасността е пресичането на двойната непрекъсната линия от автомобила, тъй като така последният е навлязъл в посоката, в частност - лентата на движение на велосипедиста, като автомобилът е бил видим през цялото време и ищецът е могъл да предприеме своевременно действия за намаляване на скоростта, с която се е движил/ респ. да спре, в случай че е проявил грижа за собственото си здраве, както и ако е следял пътната обстановка. Намира постановеното решение за неправилно и незаконосъобразно, тъй като не са ангажирани доказателства, които да обосновават присъждане на обезщетение за неимуществени вреди в толкова значителен размер, ведно с компенсаторна лихва, и в тази връзка счита съдебния акт, в неговата обжалвана част, за постановен в нарушение на материалния закон - чл. 45 и 52 ЗЗД, в отклонение от задължителната практика на ВКС и в колизия с правилото, че на компенсиране подлежат вреди, възникването на които е установено пълно и главно, и се компенсират съответно към момента на тяхното възникване. Обезщетение до размер от 7000 лв. би репарирало вредата на ищеца в пълен размер. Претендира разноски.

Софийски апелативен съд, действащ като въззивна инстанция, след като разгледа жалбите и обсъди събраните доказателства, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Първоинстанционният съд е бил сезиран с искове с правно основание чл. 432 ал.1 КЗ вр.чл.45 и чл.52 ЗЗД.

Ищецът С. И. Л. твърди, че като водач на велосипед марка „Drag“, модел „Grand Canuon“ е пострадал от ПТП, реализирано на 03.07.2019 г. в гр. София, в следствие противоправното поведение на водача на л.а. „Мазда“, е рег. № ***, който предприел маневра за навлизане в насрещната лента за движение, в която се е движел велосипеда. Твърди, че по силата на договор за застраховка „Гражданска отговорност“ ответникът ЗАД „Армеец“ АД отговаря за вредите, причинени при управлението на това МПС. Поддържа, че от деликта е претърпял неимуществени вреди - болки и страдания от претърпените увреждания - счупване на лява ключица и фрактура на 3-то ребро вляво по параскупарната линия. Сочи, че от така получените увреждания имал продължителни физически страдания през първия месец, като възстановителния период продължил три месеца, през които било нарушено нормалното протичане на ежедневието му, била ограничена социалната и делничната му ангажираност, станал по-тревожен и бил нарушен сънят му. Счита, че справедливият размер на дължимото обезщетение за претърпените от неимуществени вреди възлиза на сумата в размер от 35 000 лева, ведно с лихва за забава от датата на постановения отказ - 04.11.2019 г. Претендира разноски.

Ответникът ЗАД „Армеец“ АД оспорва иска. Оспорва механизма на настъпване на произшествието, като твърди, че произшествието е настъпило при условията на „случайно деяние“. Твърди, че ищецът се е движел в нарушение на чл.81 т.1 ЗДвП като е допринесъл за настъпване на събитието, евентуално твърди, че ударът е настъпил в лентата за движение на л.а., в която Л. внезапно навлязъл. Оспорва и размера на претендираното обезщетение за неимуществени вреди като прекомерно завишено. Твърди, че налични при ищеца предходни фактори във физиологичния и здравословния му статус са допринесли за настъпване на вредите и са затруднили възстановителния процес. Претендира разноски.

От фактическа страна се установява, че на 03.07.2019 г. около 13.00 ч. л.а. Мазда с рег. № ***, управляван от св.П. С. се е движел по бул. „Черни връх“ посока от Центъра към бул. „Джеймс Баучер“ и в района на № 33 Е **предприема неразрешена маневра преминаване през двойна непрекъсната линия с цел преминаване на насрещното пътно платно и паркиране в подземен паркинг** на намиращата се на бул. „Черни връх“ № 33 Е сграда. Тъй като видял, че от подземния паркинг излиза л.а. спрял за изчакване перпендикулярно на тротоара и заемайки дясната пътна лента на движение по бул. „Черни връх“ посока Центъра, като в задната му дясна част, в областта на задна броня, се ударил движещият се в тази лента за движение в права посока велосипедист С. И. Л..

От заключението по допуснатата АТЕ /л.103/, кредитирано от съда като обективно и компетентно дадено и оспорено от страните, се установява, че пътната маркировка за преминаване от дясната лента за движение на л.а. Мазда по бул. Черни връх към паркинга на сградата, намираща се на № 33 Е е **двойна непрекъсната линия**. Тъй като по технически път не може да се изчисли нито да се определи колко време е стоял неподвижен л.а. Мазда пред входа на гаража, вещото лице дава варианти при 2 сек. Респ. 3 сек. При вариант първи ударът е непредотвратим, а при вариант втори е бил предотвратим при скорост на велосипеда до 42 км/ч. Над тази скорост отново е непредотвратим. Според вещото лице

общото време на движение на л.а. Мазда от навлизане в лентите за насрещното му движение до момента на спирането му е **била 3,3 секунди**. От този момент на възникване на опасността велосипедистът е имал възможност да спре и предотврати удара ако се е движел със скорост под 50 км.ч. Ако за момент на възникване на опасността се възприеме моментът на спиране на л.а. Мазда и престоят му на пътното платно за изчакване пред гаража, според показанията на св.С., този период на престой е бил продължителен и е бил над необходимата скорост за реакция на велосипедиста в опасната му зона от 3 секунди, поради което той е имал възможност да спре и да предотврати произшествието. Вещото лице сочи, че от наличните доказателства по делото не може да се съди за скоростта на движение на велосипедиста.

За установяване механизма на ПТП и проверка показанията на свидетелите в последното о.с.з. са приети снимки на ПТП, представени в хода на досъдебното производство и доброволно предадени от С. И. Л.. На същите е видно, че черен автомобил марка Мазда с **предните си гуми е застъпил, но не се е качил на тротоар пред вход за паркинг**, от който излиза друг светъл автомобил, както и се виждат вдлъбнатини в областта на задна броня на л.а. Мазда и че той е спрял перпендикулярно на бордюра, а считано от предна гума назад е на пътното платно. СГС е констатирал противоречие между снимковия материал и показанията на св.С. в частта им досежно факта, че половината л.а. бил на пътното платно, и снимковият материал, от който е видно, че целият автомобил без предницата му, от предните гуми назад е заел пътната лента, по която се е движел велосипедистът. Затова не е кредитирал показанията на св.С. относно разположението на л.а. на пътното платно към момента на ПТП и факта колко време е бил престоят им при изчакване на излизания автомобил, предвид висящото досъдебно производство.

От обясненията на вещото лице в о. с. з. се установява, че в случай че л.а. се е движил по посока на велосипеда и водачът на л.а. бе предприел завой на дясно - пак би се озовал в покой върху пътното платно, за да изчака излизания от паркинга автомобил да освободи пътя и в който случай водачът на л.а. не би извършил адм. нарушение. В заключение става ясно, че и двамата са допринесли за настъпване на ПТП, като вината на л.а. обективно е по-голяма, тъй като е пресякъл двойна непрекъсната линия, а тази на велосипедиста се изразява в липсата на реакция т.е. при аварийно спиране и при скорост от 42 км/ч. той е имал видимост към спрелия л.а. от 180 метра или ударът е бил напълно предотвратим.

В този смисъл настоящата съдебна инстанция приема, че възражението за съпричиняване е напълно основателно, тъй като пострадалият е имал достатъчно време за реакция при наличието на спрял перпендикулярно на пътното платно л.а., имал е видимост от поне 180 м. и въпреки това не е предприел аварийно спиране или поне опит да намали скоростта си на движение, която очевидно е била по-висока от 42 км/ч., т.е. поведението му се намира в пряка причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП респ. с вредите. Приносът се определя на 1/6.

От заключението по допуснатата СМЕ /л.58/, кредитирано от съда като обективно и компетентно дадено и оспорено от страните, се установява, че ищецът е получил следните

увреждания: счупване на лява ключица и фрактура на 3-то ребро вляво по параскупарната линия, като при нормално протичане на лечебния процес, възстановителният период е **около 2-3 месеца**, като през първите 30 дни болките са с по-голям интензитет. Лекуван изцяло консервативно. При личен преглед е установено наличие на подутина в областта на счупването на лява ключица, както и ограничен обем на движението на лява раменна става. Възстановителния период по зарастване на счупената ключица и ребро са отнели период от 2-3 месеца. От проведения личен преглед вещото лице е установила, **че ключицата не е зарастнала правилно и обемът на движение не е възстановен**. Според отговора на въпроса, поставен от ответника, при ищеца не са налице придружаващи заболявания, които да са могли да повлияят на продължителността или начина на протичане на лечението, както и няма данни за настъпили усложнения през възстановителния период.

В проведеното о.с.з. на 23.02.2021г. вещото лице уточнява, че ограниченият обем на движение няма да се подобри. Постепенно ще се прибере надолу, но за това ще са необходими години. Затова приема, че с оглед давността на травмата и зоната, физиотерапията няма да помогне реално, тъй като е увредена ставата между ключицата и рамото, която всъщност отговаря за движенията т.е. не очаква подобрене

По делото са събрани гласни доказателствени средства, а именно - разпит на св.С. /деликвент/ и св. Л /майка на ищеца/, разпитани в о.с.з. на 01.06.2021г. , както и св.С. /очевидец/, разпитана в о.с.з. на 16.11.2021г. /чийто показания следва да се кредитират при условията на чл.172 ГПК/

Деликвентът твърди, че на 03.07.2019г. около 13ч. от х. Хемус посока Японския хотел отивали към офиса на съпругата му на бул. Черни връх 33 Е. Като видял, че отсреща не идват коли, тръгнал към захода за паркинга, но оттам излизал друг автомобил и той спрял в самия заход, за да го изчака да излезе. В момента, в който двата автомобила се били изравнили, той тръгнал да влиза в паркинга, но съпругата му казала да спре, тъй като в задната част на колата им се е ударил колхоздач. Слезли от колата и видели млад мъж, който се бил свил до колата. Помогнали му да стане, качили го в автомобила и го закарали в Пирогов. Свидетелят сочи, че чул глух удар отзад и не видял велосипедиста, тъй като вниманието му било насочено напред. Твърди, че към момента на удара л.а. от задната гума назад заемал платното за движение, както и че преди велосипедиста мисли, че видял жълт автомобил да го заобикаля, тъй като се чудел защо колата, излизаща от паркинга чака и не излиза.

От своя страна св.С. /съпруга на деликвента/ уточнява, че през м.07.2019г. тя била пътник на задна дясна седалка на л.а. Мазда с СХ 5, управляван от съпруга ѝ, когато се прибирали от Центъра по посока офиса, който се намирал на бул.Черни връх № 33 Е. Съпругът ѝ направил ляв завой, за да подходи към подземния паркинг на сградата, като видял, че от подземния паркинг излиза кола и я изчакал да излезе, за да могат да влязат. В този момент тя видяла през дясното си стъкло, че минали две коли, които ги заобиколили, а след тях приближавал колхоздач, като очаквала, че и той ще ги заобиколи. Водачът на автомобила, който вече излизал от паркинга, също явно видял велосипедиста и спрял, за да го изчака да мине и да не

го блъсне. При следващото обръщане на главата вдясно видяла колоездача, който се блъснал в дясната им гума. През това време мъжът ѝ изчаквал да излезе още една кола от подземния паркинг, след което понечил да потегли напред, но тя му казала да спре, тъй като велосипедист се е ударил в дясната им гума и паднал до нея, а мъжът ѝ очевидно до този момент изобщо не бил разбрал. Дватама слезли, помогнали на колоездача да седне на бордюра. Към момента на удара автомобилът бил заел с половината си част дясната пътна лента за движение, като престоят му за изчакване бил продължителен, тъй като две коли идващи от посоката на велосипеда и преди него, ги заобиколили, а самият велосипед леко започнал да ги заобикаля, но не довършил тази маневра и се блъснал в тях.

От показанията на св. Л. /чийто показания следва да се кредитират при уловията на чл.172 ГПК/ се установява, че видяла сина си в деня след произшествието в дома му. Бил на легло, с болки при дишане и в ръката, като го боляло цялото тяло от натъртвания, охлузвания и подутини. Не можел да спи, като проблемите в съня му продължавали и към момента, била му предложена операция на ключицата, но тя била скъпа и затова било проведено конвенционално лечение, но ключицата зараснала накриво. Ищецът не ходил на работа около три месеца и половина, като през това време тя му помагала в битов план. Първите месеци оставала при него да спи, а след това идвала от време на време вечер. Преди ПТП синът ѝ бил активен спортист, като до инцидента се придвижвал само с колело и ходел на фитнес. Сега вече не ходи на фитнес и не кара колело, а пътува с метро. Все още има болки в ръката, не може да я вдига, не вдига тежко, а освен това е отчаян, тъй като смята, че никога няма да спортува както преди.

На 09.08.2019г. пострадалият е връчил покана /л.12/ до ответното дружество за изплащане на обезщетение, като на 04.11.2019г. е постановен отказ.

Няма новопредставени доказателства пред настоящата инстанция.

При така установената фактическа обстановка съдът намира следното от правна страна:

Съгласно чл.432 ал.1 КЗ увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" при спазване на изискванията на чл.380 КЗ.

По силата на сключения договор, застрахователят се задължава да покрие в границите на застрахователната сума отговорността на застрахования за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди. Фактът на тяхното настъпване, вината на причинителя, както и обстоятелството, че те са в резултат от покрит риск по застраховката "Гражданска отговорност", са безспорно установени.

Установи се, че ищецът е пострадал при пътен инцидент, представляващ резултат от противоправно и виновно /по презумпция от чл. 45, ал. 2 ЗЗД/ поведение на водач, който е нарушил правилата за движение по пътищата. Въз основа изготвената автотехническа експертиза безспорно се установи, че причина за настъпване на произшествието са субективните действия на водача на л.а., който не е отчел пътната обстановка и в разрез с

разпоредбите на ЗДВП предприел забранена маневра, като е завил наляво преминавайки през непрекъснатата разделителна линия, забраняваща това движение на водачите на МПС. На второ място, това противоправно и виновно поведение се намира в пряка причинна връзка с претърпените от ищеца травматични увреждания, наложили разходване на парични средства за лечение и обусловили временно влошаване на здравето, съпътствано със значителни болки и страдания, главно от емоционален и битов характер.

По този начин е отнето предимството на спускащият се по пътното платно велосипедист, който макар и да се е опитал да заобиколи спрелият автомобил, е последвал удар. Велосипедистът до последно не е знаел дали автомобилът няма да се прибере в гаража и да освободи платното за движение, което би било логичния завършек на предприетата неправилна маневра от страна на водача на л.а. Мазда CX 5. За да заобиколи автомобила, който видно от представените снимки, е заемал перпендикулярно цялото платно за движение, велосипедистът е трябвало да премине в съседната лента за движение, където са преминавали автомобили (съгласно свидетелските показания) и реално да постави живота си в риск от опасност от сблъсък с друг спускащ се в същата посока на движение л.а. Независимо от това съгласно дадените от вещото лица варианти с оглед престоя на л.а. на пътното платно, става ясно, че пострадалият е имал достатъчно време за реакция при наличието на спрял перпендикулярно на пътното платно л.а., имал е видимост от поне 180 м. и въпреки това не е предприел аварийно спиране или поне опит да намали скоростта си на движение, която очевидно е била по-висока от 42 км/ч., т.е. поведението му се намира в пряка причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП респ. с вредите. Приносът се определя на 1/6.

Затова САС намира за неправилен изводът на първа инстанция, че поведението на велосипедиста е правомерно и съобразено с пътната обстановка, а единствено поведението на водача на МПС е довело до настъпване на ПТП.

Гореизложените правни констатации обосновават извода за наличието на предпоставките на чл. 45 и чл. 52 от ЗЗД по отношение на причинителя на вредата, а именно: вреди, виновно противоправно деяние от страна на причинителя на вредата, причинна връзка между това деяние и причинените вреди. При това положение ищецът има правото да получи обезщетение за причинените вреди - неимуществени и имуществени .

Досежно размера на обезщетението, съдът съобрази следните обстоятелства:

В процесния случай ищецът претендира претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания от факта на обездвижване в резултат на получените при процесното произшествие увреждания.

От изложеното по-горе, както и предвид факта, че пострадалият е бил на 36 години към датата на ПТП през 2019г. - в активна работоспособна възраст, че след ПТП не можел да изпълнява пълноценно трудовите си функции като счетоводител, че е получил две средни телесни повреди - счупване на лява ключица и фрактура на 3-то ребро вляво по параскупарната линия, че е лекуван изцяло консервативно, без операции, че при нормално

протичане на възстановителния процес, срокът за възстановяване при такава травма е около 2-3 месеца, като през първите 30 дни болките са с по-голям интензитет. При личен преглед е установено наличие на подутина в областта на счупването на лява ключица, както и ограничен обем на движението на лява раменна става т.е. **ключицата не е зараснала правилно и обемът на движение не е напълно възстановен**. При прегледа, извършен от вещото лице е установена болка при натиск в областта на счупването и ограничен обем движение на ръката. Следователно възстановителният процес не е приключил напълно, като лечението продължава и понастоящем. САС отчита факта, че към датата на ПТП той е бил физически активен - карал велосипед, ходел на фитнес, няма данни за придружаващи заболявания, но травмата е променила обичайния начин на живот, за дълго време е следвало да спазва постелен режим, имал нужда от помощта на близките си, получил безсъние.

От друга страна ПТП е настъпило през 2019г., с оглед икономическата конюнктура в страната при определяне справедливия размер на дължимото обезщетение за претърпени неимуществени вреди, САС намира, че обезщетението от 25 000 лв. е прекомерно занижено и следва да бъде определено на 30 000 лв. при отчитане принос на пострадалия по смисъла на чл.51 ал.2 ЗЗД или 1/6 остават дължими 25 000 лв.

С оглед гореизложеното и въпреки частично несъвпадане изводите на първа и настоящата инстанции решението следва да бъде потвърдено.

ПО РАЗНОСКИТЕ:

Обжалваем интерес от 28 000 лв., като и двете жалби са частично основателни.

На осн.чл.78 ал.1 ГПК жалбоподателят-ответник дължи в полза на жалбоподателя-ищец направените по делото разноски, които са в размер на 1200 лв. платен адв.хonorар. От тях дължими с оглед уважената част от иска респ. жалбата са само 1071 лв.

На основание чл.78 ал.3 ГПК жалбоподателят-ищец дължи в полза на жалбоподателя-ответник направените по делото разноски, съобразно уважената част от жалбата респ. отхвърлената част от иска. Направени разноски в размер на общо 1000 лв. От тях дължими са само 107 лв.

Воден от горното и на основание чл. 272 ГПК, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 261264 от 11.04.2022г. постановено по гр.д. № 733/2020г. по описа на СГС, ГО, 11 състав.

ОСЪЖДА ЗАД „АРМЕЕЦ” АД, ЕИК: 121076907 със седалище и адрес на управление: гр.София, ул.„С. Караджа" № 2, ***ДА ЗАПЛАТИ В ПОЛЗА НА*** С. И. Л., ЕГН *****, чрез адв.Я. Д. - САК гр. ***. ул. "****" № ***, ет. 2, сумата от 1071 лв./хиляда седемдесет и един лева/ направени разноски пред въззивна инстанция.

ОСЪЖДА С. И. Л., ЕГН *****, чрез адв.Я. Д. - САК гр. ***. ул. "****" № ***, ет. 2, ***ДА ЗАПЛАТИ В ПОЛЗА НА*** ЗАД „АРМЕЕЦ” АД, ЕИК: 121076907 със седалище и адрес на

управление: гр.София, ул.,„С. Караджа" № 2, сумата от 107 лв./сто и седем лева/ направени по делото разноси.

В необжалваната осъдителна част до 7000 лв. решението е влязло в сила.

Решението може да се обжалва в едномесечен срок от съобщаването му на страните с касационна жалба пред ВКС.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____